

Павловца муха, не чува
 Назагъ се върна отъ черква,

А че си у тѣхъ отиде
 И на Марийка думаше:

"Мари, кажи, Марийке,
 Запаква ли ми църкѣ,
 Замайва ли ми курѣто
 Зацвилю ли ми конѣто?"

А Марийка ѝ думаше:

"Будиш ли, Будиш ли,
 Нищо църкѣ запаква,
 Нищо курѣто замайва,
 Нищо конѣто зацвилю."

А Павловца замисля,
 То си на вѣтра отиди

И на високо извакѣ:

"Мари, кажи, Марийке,
 Мари думаша думаша."

Защо ми закиа църкѣто,
 Защо убоди го курѣто,
 Защо отрови конѣто?"

А Марийка ѝ думаше:

"Не съмъ азъ, Буди, не съмъ азъ
 Павловца никога викаше."